

bud fra en Gruppe, som kunde tænkes at være i Stand til at magte et Laan af denne Størrelse, har ikke foreligget for os, derimod har der nok foreligget Forespørgsler af mere foreløbig Art fra enkelte Sider, men det er ikke nogen Sinde naaet til et virkeligt Tilbud paa Bordet af Laan af den Størrelse, som vi behøvede.

Man har bebrejdet mig, at jeg ikke har afsluttet dette Laan før. De forskellige Betragtninger, jeg her har anført, give jo nogle Momenter til Forstaaelse af, hvorfor det har været vanskeligt at gøre det, og hvorfor der ikke har foreligget nogen gunstig Lejlighed dertil. Nu have Forholdene imidlertid konsolideret sig saaledes, at vi med nogenlunde Sikkerhed ere i Stand til at overse Forholdene. I Maj Maaned i Fjor lykkedes det os at skaffe nye Statsindtægter til et Beløb af ca. 8 Mill. Kr. Hele Vinteren igennem har der paa Rigsdagens Bord ligget Indtægtslove til et endnu større Beløb, og Udsigterne for disse Lovforslags Vedtagelse have svinget frem og tilbage, men det tør vel nok nu siges, at disse Lovforslags Vedtagelse i en Skikkelse, som Regeringen maa anse for acceptabel, maa antages for sikret. Men ogsaa den Gang, dette Laan blev afsluttet, havde jeg dog overvejende Grunde til at antage, at vi vilde komme til Ende med vore Skatteforhandlinger og komme til Ende med dem saaledes, at der naaedes saa store Indtægter, som vare nødvendige for at opnaa Balance. Under disse Forudsætninger, først og fremmest under Forudsætning af den bedre Maade, hvorpaa Statsindtægterne nu gaa ind, har jeg ment at kunne indskrænke Laanet til det her anførte Beløb, 72,640,000 eller £ 4,000,000. Med dette Laan, anbragt til Kurs 93½ pCt. netto, ville vi — med et mindre Tilskud af Kassebeholdningen, som denne nok er i Stand til at udrede — være i Stand til at indfri vore Veksellaan henholdsvis i Juni og Juli Maaned og paa den Maade gøre en Ende paa de midlertidige Laan. Kursen er jo ikke lidt lavere end den Kurs, hvortil tidligere Statslaan ere afsluttede, men naar jeg ikke desto mindre har anset det for min Pligt at afslutte Laanet paa disse Vilkaar, er det, fordi samtlige de finansielle Autoriteter i og udenfor Finansministeriet, med hvilke jeg har raadført mig ved denne Lejlighed, have været ganske enige om to Ting, for det første, at der ikke kunde naas bedre Vilkaar, og dernæst, at der heller ikke var Udsigt til, at disse Vilkaar i en overskuelig Fremtid vilde bedre sig, hvorimod

der var forskellige Momenter baade i den finansielle og i den politiske Verden, som kunde give Anledning til at frygte, at Forholdene vilde forværre sig. Det er f. Eks. en offentlig Hemmelighed, at der forestaar meget betydelige Laanekrav fra to store Magter, Laanekrav, som, hvis de virkelig resultere i Laan, der kastes ud paa Markedet, yderligere ville deprimere dette.

Som det vil ses af Forslaget, er Laanet et 4 pCt. Laan til den angivne Nettokurs. Det skal fremlægges til en Kurs af 97, og det skal amortiseres fra 1. September 1914 at regne med mindst 70,000 £, det vil sige 1,271,200 Kr. aarlig. Det er en Amortisation paa ca. 57 Aar. Jeg har ikke ment det forsvarligt at afslutte Laanet uamortisabelt, saaledes som det sidste faste Statslaan blev afsluttet, men har paa den anden Side, da vi faa et Par vanskelige Overgangsaar, troet det rigtigt at opsætte Amortisationens Begyndelse til 1914. Jeg har lagt Vægt paa at faa Ret til tidligere Amortisation, end sædvanligt er ved Statslaan af denne Art, og det har jeg naturligvis gjort, fordi jeg, da Laanets Kurs ikke kan siges at være særlig gunstig, og Forholdene, hvorunder det er afsluttet, vare vanskelige, har maattet ønske at aabne den snarest mulige Udsigt til, at vi, hvis Forholdene væsentlig skulde bedre sig om nogle Aar, kunde blive i Stand til at konvertere Laanet og muligt vende tilbage til tidligere gunstige Laanetilkaar.

Naar De spørge mig, om jeg tror, der er nogen overvejende Chance for, at Laanemarkedet vil forbedre sig saaledes, at vi atter kunne komme ned paa en saa lav effektiv Rente, som vi tidligere have kunnet slippe med, saa er det min personlige Mening, at det er der ikke megen Udsigt til. Jeg tror, at de forskellige Aarsager, som have bevirket, at Laanemarkedet i længere Tid har været saa deprimeret, efter al Sandsynlighed ville blive ved at ytre sig i større eller mindre Grad. Jeg tror ikke, at der i en Fremtid, som der kan være Tale om at overskue, er synderlig Udsigt til at komme ned til lignende gunstige Vilkaar, som vi have haft før. Men skulde en saadan Udsigt byde sig, har jeg ment det rigtigt at forbeholde Staten efter saa kort Tids Forløb som muligt at kunne konvertere, og der have vi naaet den forholdsvis tidlige Termin af 1. September 1920. Laanet kan amortiseres efter Valg ved Udtrækning eller Opkøb paa Markedet. Det sidste har jeg lagt meget stor Vægt paa at sikre os Ret